

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 183/14
V Lucemburku dne 18. prosince 2014

Rozsudek ve věci C-354/13
Fag og Arbejde (FOA), jednající jménem Karstena Kaltofta, v. Kommunernes
Landsforening (KL), jednající jménem Billund Kommune

Obezita může představovat „zdravotní postižení“ ve smyslu směrnice o rovném zacházení v zaměstnání

I když žádná obecná zásada unijního práva sama o sobě nezakazuje diskriminaci na základě obezity, spadá obezita pod pojem „zdravotní postižení“, pokud za určitých podmínek brání plnému a účinnému zapojení dotyčné osoby do profesního života na rovnoprávném základě s ostatními pracovníky.

Pro účely upřesnění zásady rovného zacházení stanoví unijní směrnice¹ obecný rámec pro boj proti diskriminaci v zaměstnání a povolání. Podle této směrnice je v oblasti zaměstnání zakázána diskriminace na základě náboženského vyznání či víry, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Karsten Kaltoft pracoval po dobu patnácti let pro obec Billund (Dánsko) jako pečovatel o děti předškolního věku. V rámci této činnosti byl pověřen péčí o děti ve svém domě. Dne 22. listopadu 2010 obec ukončila jeho pracovní smlouvu. I když bylo propuštění odůvodněno klesajícím počtem dětí, o něž má být pečováno, obec neuvedla důvody, proč byl propuštěn právě K. Kaltoft. Po celou dobu trvání pracovní smlouvy byl K. Kaltoft považován za obézního ve smyslu definice Světové zdravotnické organizace (SZO). I když byla obezita K. Kaltofta na jednání o propuštění zmíněna, vedou účastníci řízení spor o to, jak byla tato otázka diskutována. Obec popírá, že obezita byla jedním z důvodů propuštění K. Kaltofta. Vzhledem k tomu, že Fag og Arbejde (FOA), odborový svaz zaměstnanců, který jedná jménem K. Kaltofta, měl za to, že toto propuštění vyplývá z protiprávní diskriminace na základě obezity, podal u dánského soudu žalobu na určení této diskriminace a náhradu škody.

V rámci posouzení tohoto návrhu požádal soud v Koldingu, Dánsko (retten i Kolding), Soudní dvůr o objasnění, zda unijní právo autonomně zakazuje diskriminaci na základě obezity. Podpůrně se tázal, zda obezita může představovat zdravotní postižení, a zda tudíž spadá do působnosti výše uvedené směrnice.

Soudní dvůr v rozsudku z dnešního dne nejprve uvedl, že obecná zásada zákazu diskriminace je základním právem, které je nedílnou součástí obecných zásad unijního práva. Tato zásada tedy zavazuje členské státy, pokud vnitrostátní situace spadá do působnosti unijního práva.

Soudní dvůr v této souvislosti připomněl, že žádné ustanovení Smluv a sekundárního unijního práva v oblasti zaměstnání a povolání neobsahuje zákaz diskriminace na základě obezity jako takové. Konkrétně směrnice o rovném zacházení v zaměstnání neuvádí obezitu jako důvod diskriminace a není namístě rozšířit působnost této směrnice nad rámec diskriminace na základě taxativně uvedených důvodů. Mimoto Listina základních práv Evropské unie není určena k použití na takovou situaci.

Soudní dvůr v projednávané věci konstatoval, že spis neobsahuje žádný poznatek, na základě něhož by bylo možné mít za to, že propuštění údajně založené na obezitě jako takové spadá do působnosti unijního práva.

¹ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

Soudní dvůr dospěl tudíž k závěru, že **unijní právo nezakotvuje v oblasti zaměstnání a povolání obecnou zásadu zákazu diskriminace na základě obezity jako takové.**

Pokud jde o otázku, zda obezita může představovat „zdravotní postižení“ ve smyslu směrnice, Soudní dvůr připomněl, že jejím cílem je stanovit obecný rámec pro boj s diskriminací v oblasti zaměstnání a povolání na základě jednoho z důvodů uvedených ve směrnici, mezi kterými je i zdravotní postižení.

Pojem „zdravotní postižení“ ve smyslu směrnice musí být chápán tak, že znamená omezení vyplývající především z dlouhodobých fyzických, duševních nebo psychických postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit plnému a účinnému zapojení dotčené osoby do profesního života na rovnoprávném základě s ostatními pracovníky. Soudní dvůr zdůraznil, že tento pojem musí být chápán tak, že zahrnuje nejen nemožnost vykonávat profesní činnost, ale i omezení výkonu takové činnosti. Účelem směrnice je totiž uplatňovat rovné zacházení a jejím cílem je především umožnit osobám se zdravotním postižením přístup k zaměstnání nebo jeho výkon. **Navíc, pokud by měl původ zdravotního postižení vliv na uplatňování směrnice, odporovalo by to cíli sledovanému touto směrnicí.**

Soudní dvůr kromě toho uvedl, že definice pojmu „zdravotní postižení“ předchází určení a posouzení vhodných opatření k zajištění přiměřeného uspořádání, která jsou zaměstnavatelé podle směrnice povinni přijmout v závislosti na potřebách každé konkrétní situace, aby zdravotně postižené osobě umožnili přístup k zaměstnání, jeho výkon nebo postup v zaměstnání (pokud tato opatření neznamenají pro zaměstnavatele neúměrné břemeno). Samotná okolnost, že taková opatření k zajištění přiměřeného uspořádání nebyla ve vztahu ke K. Kaltoftovi přijata, nepostačuje tedy k závěru, že nemůže být osobou se zdravotním postižením ve smyslu směrnice.

Z těchto důvodů dospěl Soudní dvůr k závěru, že pokud za daných okolností způsobuje obezita zaměstnance omezení vyplývající především z fyzických, duševních nebo psychických postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit plnému a účinnému zapojení této osoby do profesního života na rovnoprávném základě s ostatními pracovníky, a jestliže je toto omezení dlouhodobé, spadá takový stav pod pojem „zdravotní postižení“ ve smyslu směrnice. Tak je tomu zejména v případě, kdy obezita zaměstnance brání tomuto zapojení z důvodu omezené mobility nebo výskytu onemocnění, které této osobě brání v plnění pracovních úkolů nebo ji omezuje při výkonu povolání.

Je věcí předkládajícího soudu určit, zda obezita K. Kaltofta spadá pod definici „zdravotního postižení“.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106